

obnašali v svojih svetih opravilih ko posvetitelj. Gledati Jih, se človek v rajsko veselje zamisli, čigar sladki predčutki se ko juterna rōsa čez serce praviga kristjana razlivajo. Novoposvečeni škof so bili vidno ginjeni pri vsih opravilih; ali solzé so se po Njih obrazu, ko bi trenil, vlile, ko so po dokončanem obredu verni množici blagoslove delivši oči na levi altan povzdignili in svoje starše zagledali, ki so ondi kakor tudi Njih brat in sestra, celiga obhajanja priča bili. Komu je dano z besedo popisati, kar v taki zadevi pobožna slovenska mati občuti!

Ko je slovesnost minula, so se Njih ekscelencija deželni poglavár od gospodov škofov ločili; vsi drugi visoki gostovi so se pa popoldan pri našim velikim škofu in knezu zbrali h krasnimu obedu, ki ga je mestna muzika in straža povelicevala. —

V četrtek potem so novoposvečeni milostljivi škof naše mesto zapustili, in drugo nedeljo po veliki noči so škofovi sedež v Terstu nastopili, vredni naslednik ranjeiga Ravnika, čigar imena hvaležna Slovenja nikdar pozabila ne bo.

Sklenem z iskreno zahvalo našimu presvitlimu Cesarju, kateri se gotovo Vi z vsimi Slovenci vred pridružite, za škofo, ki sebi izročene ljudstva popolno poznavši jih tudi popolnoma osrečiti in ljubiti zamorejo, kakor dober pastir svoje ovčice ljubi. — Bog Vas obvari.

Cigale.

Slovó 13. kompanije domorodniga regimenta od Krajskiga mesta o veliki noči.

Dovolíte mi v naših Novicah ob kratkim prigodbo popisati, ktera od ene strani našim domorodnim vojakam, od druge strani pa tudi prebivavcam Krajskiga mesta veliko čast dela.

Po ukazu c. k. dvorniga vojništva namreč se je o veliki noči preselila 13. kompanija domorodniga pešniga regimenta iz Krajnja v Novomesto. Težka je bila ločitev, in zares milo je bilo viditi, ko so majór od pričujoče kompanije in od celiga bataljona, vsi skupej pa od mestnikov slovó jemali! Majór, gosp. Venceslav Stranski, so prevzeli po veliki noči vodstvo 4. bataljona v Celovcu in ginjeniga serca so se ločili od 3. bataljona, kterimu so dozdej vodja in skerbni oče bili; pa tudi Krajsko mesto zapustiti, Jim je kakor vsim drugim gosp. oficirjem in celi kompanii očitno težko djalo. Ravno taka se je pa tudi nam Krajnecam godila, kér bomo le težko pogrešali verle vojake, ktere smo zavoľo lepiga zadržanja visoko spoštovali in kakor drage prijatle serčno ljubili.

Velki teden ni pripustil, de bi bili mestniki svojim ljubim gostam spodobno zdravico napravili, kakor so želeli; torej so sklenili, jim saj na dan odhóda poslednjo čast skazati.

Na veliko noč zjutraj ob pol petih je poklical bóben celo kompanijo, od nog do glave za odhod pripravljeno, v velko cerkev k sveti maši, pri kateri je silo veliko ljudi iz vsih stanov priča bilo, ki so po sv. darovanji z vojaki vred domorodno cesarsko pesem „Ferdinanda Bog obvari“ zapeli. Maševali so gosp. kaplan Hueber. Po dokončani sveti maši je spremila velika množica mestnikov z muziko celo kompanijo zopet nazaj v kasarno — in tú je bilo krasno gostovanje za odhodnike pripravljeno. Prijazne krajske mamke so spēkle potíc cele kupe, ki so skupej 1 cent in 65 funtov vagale, in so poslale klobás, suhiga mesá, merzle pečenke (prate) polhne jerbese; tudi vina in óla ni manjkalo, ljubim popotnikom zadnjikrat vredno postreči. Gospod majór so pripustili, vojakam kernire z ram djati in se k obedu spraviti. Gospoda majórja pa in gospode oficirje je v imenu krajn-

skiga mesta mestni predstojnik, gosp. Konrad Loker naprosil, de so se v bližnjo Majerjevo gostivnico podali, kjer je bil spodoben zajterk (frústek) za-nje pripravljen. Práv veselo bi bilo to gostovanje bilo, ko bi ne bilo poslednje bilo! —

Ko je ura sedem odbila, je bil čas odhóda. Zdej so se zbrani še enkrat poslovili, in cela kompanija se je ustavila pred kasarno v versto. Gospod majór Stranski so stopili zadnjikrat pred njo; so prvič gospodu stotniku Lenku prijazno rokó podali in s serčnimi besedami slovó vzeli od celiga bataljona. Potem so tudi feldvebeljnu rokó podali, rekoč: „Feldvebelj Lebstock! sežite mitudi vi v roko v imenu sleherniga možá te kompanije, od ktere se le težko ločim. Ohraníte, moji ljubi, kakor dozdej tudi prihodnjíč slavno imé našiga regimenta, de boste skozi in skozi vredni junaki presvitliga Cesarja Ferdinanda imenovani, kteriga naj nam milostljivi Bog še dolgo dolgo ohrani!“ In — „Bog živi Ferdinanda!“ je donélo po celi kompanii.

Zdej ni bilo suhiga očesa viditi: vsim pričujočim so solzé v oči stopile — solzé dvojne ločitve, solzé močno ginjenih serc!

Še enkrat je šla cela kompanija memo svojiga dosedanjiga vodja in potem je, spremljena od mestne muzike, odrinila iz mesta proti Ljubljani. —

Visoko častitljivi majór, gosp. Stranski pa so še neke dni v Krajnji ostali in na velikonočni pondelj zvečer v mestni kazini od tú pri srečki (tomboli) zbranih Krajnecov in Krajníc s serčnim pismam slovó vzeli, ktero bo vodstvo kazine, kakor ljub spominik, vedno shranilo. Gosp. Stranski so sprožili pretečeno jesen začetek krajske kazine, ktero smo si že dolgo želeli; c. k. komisijskimu sodniku pa, gosp. dohtarju Raabu se moramo posebno zahvaliti, de so se za njeno napravo toliko prizadeli in nam zbornico oskerbeli, ktera nam je práv práv po volji.

P—k.

Veselo oznanilo vsim udam krajske kmetijske družbe.

Njih cesarska Visokost, svitli Nadvojvoda Janez nam bojo veliko čast skazali, de bojo prišli k letašnjimu velikimu zboru 20. dan velikiga travna. Vsi udje te družbe gospóskiga in kmetiškiga stanú so povabljeni, k temu zboru priti, kterimu bojo mnogoljubljeni gospod Nadvojvoda toliko čast skazali.

Odborstvo c. k. kmetijske družbe v Ljubljani.

Zastavica.

Plašna pridem čez goró,
Veržem krog in krog okó:

Kje de mati moja je;

Le prot' noči se uzdigujem,

Pa od straha omedlujem,

Ako mat' perkaže se.

Ph. Rothstein.

Današnjimu listu je perdjan 8. dokladni list.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajuju	
	24. Maliga travna.		19. Maliga travna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	3	3	3	7
1 » » banaške...	3	—	3	12
1 » Turšice.....	1	57	2	12
1 » Soršice.....	—	—	2	40
1 » Rēži.....	2	20	2	21
1 » Ječmena.....	1	50	2	—
1 » Prosa.....	1	47	1	50
1 » Ajde.....	1	30	1	30
1 » Ovsá.....	1	5	1	6